30/05/2019

Η Ι.Μ. Αγ. Σκέπης και Αγ. Παρασκευής Ν. Βύσσης

/ Ιερές Μονές

Η νεοιδρυθείσα Ιερά Μονή Αγ. Σκέπης και Αγ. Παρασκευής, βρίσκεται στην τοποθεσία «Αγ. Παρασκευή» σε μικρή απόσταση από την κωμόπολη της Ν. Βύσσας και δίπλα στην Ελληνοτουρκική μεθόριο. Σύμφωνα με την παράδοση η Αγ. Παρασκευή, πριν τη χάραξη των συνόρων υπέδειξε την τοποθεσία αυτή όπου βρέθηκε θαμμένη η εικόνα της. Στο σημείο εύρεσης της εικόνας ανέβλυσε Αγίασμα που υπάρχει μέχρι και σήμερα και θεωρείται από τους πιστούς ότι έχει θαυματουργικές ιδιότητες, ιδιαίτερα για τις παθήσεις των οφθαλμών.

Δίπλα από τη Μονή διέρχεται η σιδηροδρομική γραμμή Αλεξανδρούπολη – Ορμένιο. Μέχρι το 1974 λίγα μέτρα πιο κάτω περνούσε η παλιά σιδηροδρομική γραμμή που οδηγούσε στο σταθμό της Αδριανούπολης, το Κάραγατς. Όταν κατασκευαζόταν η σιδηροδρομική γραμμή (τέλη 18ου αιώνα) οι εργάτες που δούλευαν στη βραδινή βάρδια έβλεπαν ένα ανεξήγητο φως στο σημείο εκείνο όπου αργότερα βρέθηκε η εικόνα.

Το έτος 1931 οι κάτοικοι της Ν. Βύσσας έκτισαν Παρεκκλήσιο στη χάρη της Αγ. Παρασκευής για να θυμίζει σε όλους το θαυμαστό γεγονός. Πολύ αργότερα, το έτος 2005, κτίστηκε νέος , μεγαλύτερος Ναός με τη συνδρομή των κατοίκων της κωμοπόλεως, Βυσσιωτών του εξωτερικού και του τότε Δήμου Βύσσας. Το παλιό

Παρεκκλήσιο της Αγ. Παρασκευής ήταν σημείο αναφοράς για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής της Ορεστιάδος. Άνθρωποι όλων των ηλικιών είτε με κάρα, είτε πεζή προσέτρεχαν στη χάρη της Αγίας παραμονές της εορτής της και κατασκήνωναν στα υψώματα γύρω από το Παρεκκλήσι. Επίσης μεγάλη προσέλευση πιστών παρατηρούνταν κατά την εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, όπου μετά τη Θ. Λειτουργία που γινόταν στο Παρεκκλήσιο μετέβαιναν στο Αγίασμα και τελούνταν Αγιασμός.

Τα δύο πανηγύρια αυτά συνοδεύονταν από όμορφες συνήθειες των χριστιανών. Έτσι παραμονές της εορτής της Αγ. Παρασκευής κάθε νοικοκύρης ετοίμαζε το κάρο του έτσι ώστε να είναι καθαρό και περιποιημένο προκειμένου να μεταφέρει τα μέλη της οικογενείας του στη χάρη της Αγίας. Οι νοικοκυρές ετοίμαζαν πιπεριές γεμιστές και πίτες προκειμένου μετά τις ακολουθίες να φάει η οικογένεια. Θα πρέπει να τονίσουμε επίσης ότι στο χώρο γύρω από Παρεκκλήσιο στήνονταν θρακιώτικο πανηγύρι που διαρκούσε δύο η τρείς ημέρες. Η τιμή της Παναγίας Ζωοδόχου Πηγής κρατάει στη Ν. Βύσσα από τα παλιά χρόνια. Μάλιστα την ονομάζουν «Μπόντζια» (που σημαίνει κάτι που βρίσκεται σε νερό).

Ανήμερα της εορτής Παρασκευή της Διακαινησίμου Εβδομάδος οι Βυσσιώτες έπαιρναν μαζί τους τσουρέκια και κόκκινα αυγά και πήγαιναν στην Αγία Παρασκευή και πιο συγκεκριμένα στο Αγίασμα για να προσκυνήσουν την Παναγία. Μετά το τέλος της Θ. Λειτουργίας και του Αγιασμού κατασκήνωναν στα γύρω από τη Μονή υψώματα τρώγοντας τα κόκκινα αυγά και τα τσουρέκια. Ήταν μεγάλη η τιμή στην Παναγία την «Μπόντζια» αφού εκείνη την ημέρα κανείς δεν πήγαινε στο χωράφι του και γενικά στην εργασία του. Άλλο χαρακτηριστικό της εορτής ήταν τα λευκά μικρά κρινάκια τα οποία μάζευαν οι νέες κοπέλες για να στολίσουν το εικόνισμα της Παναγίας. Τα λευκά αυτά κρινάκια φύονται μόνο σε βαλτώδη σημεία και εκεί που έχει πολύ νερό. Σε αρκετά σημεία γύρω από τη Μονή μπορεί κανείς να τα συναντήσει μέχρι και σήμερα.

Το Παρεκκλήσιο της Αγ. Παρασκευής έχει ιδιαίτερη σχέση και με τον Ελληνικό Στρατό, αφού διετέλεσε έδρα του ομωνύμου Λόχου για αρκετά χρόνια και στην κυριολεξία φιλοξένησε στρατιώτες, αφού οι κοιτώνες αυτών βρίσκονταν μέσα στο Ναϊδριο. Επίσης πολλοί αξιωματικοί και στρατιώτες θεωρούσαν και θεωρούν την Αγ. Παρασκευή ως προστάτιδα τους στην επιτέλεση του δύσκολου έργου τους.

Και σήμερα οι πιστοί της Ν. Βύσσας αλλά και της ευρύτερης περιοχής του Β. Έβρου τιμούν ιδιαίτερα την Αγ. Παρασκευή και προσέρχονται στην Ιερά Μονή, όχι μόνο κατά την ημέρα της πανηγύρεως, αλλά και ολόκληρο το χρόνο. Ο λόφος της Αγ. Παρασκευής δέχεται προσκυνητές κάθε ηλικίας. Ιδιαίτερα όμως νέους ανθρώπους οι οποίοι έρχονται στην Αγία για να προσευχηθούν και να ζητήσουν την

προστασία της. Επίσης στην Ιερά Μονή προσέρχονται στρατιώτες από τα παρακείμενα Φυλάκια της μεθορίου για να επιτελέσουν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα.
Όταν η Αγ. Παρασκευή εμφανίστηκε στον χωρικό και του υπέδειξε τον τόπο που θα βρεί την εικόνα της, σύμφωνα με την παράδοση του έδειξε σε όραμα το πώς θα γίνει ο τόπος αυτός και του είπε: « Εδώ θα γίνει το μοναστήρι μου...».

Το πλήρωμα του χρόνου έφτασε και η επιθυμία αλλά και η προσταγή της Αγίας Παρασκευής έγινε πραγματικότητα. Το 2010 με την προτροπή και τις ευλογίες του Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. κ. Δαμασκηνού, πέντε Ιερομόναχοι της Μητροπόλεως μας συστήνουν μοναστική αδελφότητα με κύριο σκοπό και διακόνημα τους την ιεραποστολή.
Η Ιερά Μονή εκτός από το όνομα Της Αγ. Παρασκευής παίρνει και το όνομα της Αγ. Σκέπης, δηλαδή της Παναγίας μας. Η επιλογή αυτή δεν είναι τυχαία. Το Μοναστήρι βρίσκεται δίπλα στα Ελληνοτουρκικά σύνορα, μια ανάσα από την Αδριανούπολη και ανάμεσα στα Ελληνικά Φυλάκια της μεθορίου. Είναι το πιο προωθημένο Μοναστήρι της Πατρίδος μας, που μαζί με τους αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και οπλίτες του ενδόξου Ελληνικού Στρατού μας, μαρτυρεί Χριστό και Ελλάδα!

Εκεί στα σύνορα η Αγία Σκέπη φρουρεί και σκεπάζει το ΄Εθνος μας, τον φιλόχριστο Στρατό μας, αλλά και τους κατοίκους αυτού του ευλογημένου τόπου, από κάθε κακό και από κάθε επιβουλή του εχθρού, μαρτυρώντας προς κάθε κατεύθυνση ότι ο τόπος αυτός είναι Ελληνικός και Χριστιανικός! Το ακριτικό μας Μοναστήρι φαντάζει ως ένας φάρος φωτεινός της Ορθοδοξίας απέναντι από τους ψηλούς και επιβλητικούς μιναρέδες της Αδριανούς και είναι ένα πνευματικό θυμιατήρι που αναπέμπει καθημερινά προσευχές προς την Παναγία μας και την Αγία Παρασκευή έτσι ώστε με τη Χάρη του τους να σκεπάζουν ολόκληρη την Πατρίδα μας.

Στην Ιερά Μονή φυλάσσονται δύο εικόνες της Αγ. Σκέπης και της Αγ. Παρασκευής, που στη μεν πρώτη απεικονίζεται η Αγία Σκέπη (Παναγία) ως φρουρός της Μεθορίου και στην άλλη το θαύμα εύρεσης της εικόνας της Αγ. Παρασκευής. Επίσης εικόνα παλαιά της Αγ. Σκέπης κομίστηκε από προσκυνητές των Αγίων Τόπων στην Ιερά μας Μονή και φυλάσσεται σ αυτήν.
Τα εγκαίνια του Καθολικού έγιναν από τον Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνό την 1η Οκτωβρίου 2011, ενώ παράλληλα ξεκίνησε η ανέγερση των κελιών και του αρχονταρικίου της Μονής.